

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

Spørgsmålet om Nordisk Råds præsidiasekretariats status har været berørt flere gange under fælles drøftelser mellem præsidiets og samarbejdsministrene, men det var først efter undertegnelsen af ovennævnte aftale, at Nordisk Råds præsident, Kåre Willoch, i et brev af 13. april d.å. til Ministerrådets formand, handelsminister Feldt, anmodede om, at regeringerne ville indgå en tillægsprotokol vedrørende præsidiasekretariatet og dets retlige stilling til ovennævnte aftale af 12. april d.å. Præsidiets vedlagde et udkast, der, efter at mindre ændringer med præsidiets samtykke er blevet indføjet, herefter er blevet undertegnet i Oslo den 15. maj 1973. Tillægsprotokollen angiver ikke — lige så lidt som hovedaftalen — de nærmere regler for personalets løn- og skatteforhold, idet dette for præsidiasekretariatets vedkommende vil blive afgjort af præsidiets. Vi går dog ud fra, at Nordisk Råd i princippet vil følge samme hovedlinier som dem, der vil finde anvendelse ved Ministerrådets sekretariater.

Udover præsidiasekretariatet er det ikke tanken, at også andre nordiske fælles institutioner skal have ændret status i retning af den, vi har vedtaget for Ministerrådets sekretariater. Vi har derfor ikke ønsket at indlede en ny praksis, der skal tages i anvendelse også af andre nordiske institutioner. Erfaringerne fra andet internationalt samarbejde, herunder ikke mindst inden for EFTA, har lært os, at det er vigtigt for regeringerne at have et sådant uafhængigt og effektivt sekretariat, der kan bistå Ministerrådet. Og herved tænker jeg naturligvis ikke alene på samarbejdsministrene. Det er tanken, at alle fagministre, hvad enten de samles i Ministerråd eller ej, samt alle ministerier og styrelser kan trække på Oslosekretariatets arbejdskraft. Kultursekretariatet vil fortsat være til rådighed for såvel kultur- som undervisningsministrene samt disses embedsmænd. Vi håber, at det nordiske samarbejde kan styrkes derved.

Jeg mener, vi har fundet frem til en tilfredsstillende ordning med det nye sekretariat, og efter mit skøn er det en positiv ting, at vi får uafhængige nordiske embedsmænd til at varetage en del af det fremtidige arbejde, og som aflønnes efter en fælles skala, ligesom de vil betale skat eller afgift, der

ikke tilfalder det enkelte land, men derimod indgår i det fælles budget.

I Ministerrådets årlige rapport til Nordisk Råd blev der gjort rede for de nye tanker med hensyn til sekretariaterne, ligesom Ministerrådets daværende formand, Hallvard Eika, uddybede spørgsmålet nærmere. Samarbejdsministrene kunne i øvrigt med tilfredshed konstatere, at en række talere under Nordisk Råds 21. session gav udtryk for glæde over, at Ministerrådet ville give sekretariatet en forholdsvis stærk og uafhængig stilling.

Idet jeg herudover henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, skal jeg hermed tillade mig at anbefale det til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om søtransport af gods til Grønland.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 132) findes i tidenden sp. 6927).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 108 stemmer mod 59.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov for Grønland om kommuneskat.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 154) findes i tidenden sp. 6940).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.